

วิเคราะห์บริบทความท้าทายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหาร ท้องถิ่นเพื่อขับเคลื่อนนวัตกรรมท้องถิ่นในยุคไทยแลนด์ 4.0

ปณณพงศ์ วงศ์ณาศรี

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมโศกราช

จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

อีเมลล์: lekpunnapong@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์บริบทความท้าทายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารท้องถิ่นเพื่อขับเคลื่อนนวัตกรรมท้องถิ่นในยุคไทยแลนด์ 4.0 ในฐานะที่เป็นองค์กรท้องถิ่นที่ได้รับการกระจายอำนาจการปกครองจากรัฐในการดำเนินนโยบายสาธารณะหรือการพัฒนานวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนท้องถิ่นโดยเฉพาะในการพัฒนาตามยุทธศาสตร์การพัฒนาทางเศรษฐกิจแนวใหม่ด้วยนวัตกรรมในยุคไทยแลนด์ 4.0 มาเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นซึ่งนับเป็นความท้าทายอย่างยิ่งของท้องถิ่น

ผลการศึกษา พบว่า บริบทความท้าทายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารท้องถิ่นเพื่อขับเคลื่อนนวัตกรรมในยุคไทยแลนด์ 4.0 มี 4 ประการ ได้แก่ 1) ความท้าทายด้านบริบทและการเปลี่ยนแปลงของเมือง 2) ความท้าทายในด้านบริบทของการสร้างพลังประชารัฐ 3) ความท้าทายด้านเทคโนโลยี และ 4) ความท้าทายในการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมท้องถิ่น ซึ่งจะส่งผลให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่น อย่างน้อย ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย นวัตกรรมด้านการวิจัย นวัตกรรมด้านการสร้างความร่วมมือ นวัตกรรมด้านเทคโนโลยี และ นวัตกรรมด้านการพัฒนาเมือง

คำสำคัญ: บริบทความท้าทาย การบริหารท้องถิ่น ยุคไทยแลนด์ 4.0

“Analysis of Challenged Contexts of Local Administration Organization in Local Administration forward to Drive Local Innovation in Thailand 4.0”

Punnamong Wongnasri

Faculty of Social Sciences, Mahamakut Buddhist University Srithamsokkaraj
Campus, Nakhon Si Thammarat 80000, Thailand
E-mail: lekpunnapong@hotmail.com

Abstract

This Article has objective to analysis of challenged contexts of local administration organization in local administration forward to drive local innovation in Thailand 4.0. According to be local organization have decentralized from the state to implement public policy or develop innovation for driving local especially following to the strategy of ne economics by innovation in Thailand 4.0 as the framework of local economics which is challenging to the local

The result found that challenged contexts of local administration organization in local administration forward to drive local innovation in Thailand 4.0 has four issues which are 1) Challenging of contexts and urban changed 2) Challenging of contexts creating civil state 3) Challenging of technology and 4) Challenging of research and local innovation development. These will impact to create local innovation at least 4 points which will be research innovation, collaboration innovation, technology innovation and urban development innovation

Keywords: challenged contexts, local administration, Thailand 4.0

บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่ายังติดกับดักของการพัฒนาแบบเดิม ส่งผลให้เศรษฐกิจของท้องถิ่นและรวมถึงระดับชาติระดับรายได้อยู่ในระดับปานกลางไปทางต่ำ มีความเหลื่อมล้ำทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และขาดการพัฒนาที่สมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จึงก่อให้เกิดปัญหาในหลายประการต่อระบบการพัฒนาโดยรวมของประเทศ นโยบายการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคไทยแลนด์ 4.0 เป็นจุดเปลี่ยนใหม่ที่สำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนา เปลี่ยนจากการทำมาหากินได้น้อย เป็นการทำน้อยได้มาก เน้นการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม อันด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่สูงขึ้น แต่การนำเทคโนโลยีมาปรับใช้เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจนั้นยังมีน้อย โดยรัฐบาลมีแนวคิดสำคัญในการขับเคลื่อนโดยอาศัยพลังประชารัฐ เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ร่วมกันดึงศักยภาพที่แตกต่างกันนั้นมาใช้ประโยชน์

การกระจายอำนาจการปกครองของไทยได้ให้อิสระทางการปกครองของท้องถิ่นอย่างมาก เพื่อให้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แสดงบทบาทการพัฒนาของตนให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละพื้นที่ที่แตกต่างกัน โดยให้ความสำคัญกับประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมทั้งทางการเมืองและการบริหารมากขึ้น การกระจายอำนาจเป็นแนวคิดที่ต้องการให้รัฐมีทั้งความเป็นประชาธิปไตย (Democracy) และมีการพัฒนา (Development) เพื่อให้มีความเป็นประชาธิปไตยในกระบวนการสร้างประชาธิปไตยก็ให้มีการกระจายอำนาจที่เป็นกลไกหนึ่งในการนำไปสู่เป้าหมาย โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในระดับท้องถิ่น (นันธิดา จันทรศิริ, 2558: 108) ปัจจุบันนี้หลายพื้นที่จึงมีการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเกิดเป็นนวัตกรรมท้องถิ่นที่หลากหลาย กลไกของท้องถิ่นจะมีส่วนสำคัญอย่างมากในการช่วยจัดทำบริการสาธารณะที่ตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลาย การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี การประสานความขัดแย้งต่าง ๆ ในท้องถิ่นลงได้

ในกระแสสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในโลกยุคโลกาภิวัตน์ จึงเป็นความท้าทายให้ท้องถิ่นจะต้องพัฒนาโลกเพื่อสร้าง ปรับเปลี่ยน และพัฒนาทักษะ กระบวนการบริหาร การเมือง และกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้ท้องถิ่นสามารถดำเนินบริการสาธารณะของท้องถิ่นให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ปัจจุบันที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของ ประชาคมอาเซียนที่มีการร่วมมือกันในการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคง สังคมและวัฒนธรรม ส่งผลให้ท้องถิ่นจะต้องปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์และจัดการกับความหลากหลายมากขึ้น (ปณณพงศ์ วงศ์ณาศรี, 2557: 57 - 58) ความท้าทายของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารท้องถิ่นไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 จึงมีสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ ทำความเข้าใจ และพัฒนาศักยภาพให้ท้องถิ่นมีความสามารถในการขับเคลื่อนท้องถิ่นเพื่อยกระดับพื้นฐานการพัฒนาในระดับจุลภาคให้สูงขึ้น บทความนี้จึงมุ่งเน้นที่จะวิเคราะห์บริบทความท้าทายของท้องถิ่นไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0 ของการบริหารท้องถิ่นเพื่อขับเคลื่อนนวัตกรรมในยุคไทยแลนด์ 4.0

นโยบายไทยแลนด์ 4.0 คืออะไร

นโยบายไทยแลนด์ 4.0 เป็นนโยบายของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ มีแนวคิดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ซึ่งนับว่าเป็นโมเดลเศรษฐกิจที่ทันสมัยอันจะนำพาประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุล พร้อมกับเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ประเทศในโลกรุ่นหนึ่งที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพิ่มความเข้มแข็งจากภายในดำเนินไปควบคู่กับการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก โดยอาศัยตามแนวคิด “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” และมีมาตรการของการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมผ่านกลไก “ประชารัฐ”

ไทยแลนด์ 4.0 จึงเป็นนโยบายของรัฐในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม โดยมีแนวคิดที่สำคัญคือการขับเคลื่อนภายในสู่ภายนอก โดยการขับเคลื่อนจากภายในประกอบด้วย

1. การยกระดับนวัตกรรม (Innovation Driven Proposition) ของทุกภาคส่วนในประเทศ เพื่อที่จะสร้างความได้เปรียบเชิงแข่งขัน
2. การสร้างสังคมที่มีจิตวิญญาณของความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur Driven Proposition) และ
3. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเครือข่าย (Community Driven Proposition) โดยต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมให้สามารถสร้าง

ความได้เปรียบเชิงการแข่งขันได้

โดยเน้นที่ 5 กลุ่มเศรษฐกิจ (ไทยรัฐออนไลน์, 2560) ประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture & Bio - Tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness & Bio - Med)
3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics & Mechatronics)
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่าง ๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence & E
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture & High Value Services)

กลุ่มเศรษฐกิจดังกล่าวนี้ เป็นกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ดำรงอยู่ในสังคมและเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเร่งวิจัยและพัฒนา เพื่อก่อให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สูงขึ้นได้อันเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศที่มั่นคง

จากแนวคิดไทยแลนด์ 4.0 ดังกล่าว ที่มีเป้าหมายก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งบุคคล ผู้ประกอบการ สินค้า ผลิตภัณฑ์ สังคม ชุมชน เครือข่าย เป็นพลังจากภายใน สู่นอก ดังนั้น สิ่งที่คนไทยคาดว่าจะได้รับจาก Thailand 4.0 จึงประกอบด้วย การได้อยู่ใน “สังคมไทย 4.0” ที่เป็นสังคมที่มีความหวัง (Hope) เปี่ยมสุข (Happiness) และมีความสมานฉันท์ (Harmony) เป็นสังคมที่มีความพอเพียง โดยมีคนชนชั้นกลาง เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ เกิดความเท่าเทียมในสังคม ความเหลื่อมล้ำอยู่ในระดับต่ำ มีสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ดี การเป็นคนไทย 4.0 ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพดีและได้รับสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมตลอดทุกช่วงชีวิต เป็นคนทันสมัย ทันเทคโนโลยีสามารถอยู่บนเวทีโลกได้อย่างภาคภูมิใจ และสามารถมีส่วนร่วมกับนานาชาติเพื่อทำให้โลกดีขึ้น นำอยู่ขึ้น การเป็น เกษตรกร 4.0 ที่หลุดพ้นจากกับดักความยากจน โดยผันตัวเองจากเกษตรกรผู้ผลิตมาเป็น ผู้ประกอบการทางการเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farmers) มีการบริหารจัดการที่ดี มีต้นทุนการผลิตต่ำ สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรจากการแปรรูป การเป็น SME 4.0 ที่สามารถสร้าง

หรือใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างมูลค่า ในสินค้าและบริการ มีความสามารถทางการค้าขาย สามารถเข้าถึงตลาดในประเทศ ตลาดอาเซียน และตลาดโลก ทำให้มีรายได้สูงขึ้น มีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น และมีอนาคตที่สดใส การเกิด จังหวัด 4.0 ที่มีการกระจายความเจริญทั่วประเทศ เศรษฐกิจขยายตัว สามารถทำงานในถิ่นฐานบ้านเกิดได้ โดยไม่จำเป็นต้องเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ หรือเมืองใหญ่ เนื่องจากมีช่องทาง โอกาส และงานที่ดีกระจายอยู่ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา, 2560: 8 - 9) โมเดลเศรษฐกิจไทยแลนด์ 4.0 จึงสร้างให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในสังคมที่ดี สิ่งแวดล้อมที่ดี มีความภาคภูมิใจใน อนาคตที่สดใส มีความสามารถสูง

ดังนั้น อุดมการณ์และเป้าหมายของนโยบายไทยแลนด์ 4.0 จึงควรเดินหน้าไปพร้อม ๆ กันกับทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้คนไทยทุกคนได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสังคมที่ดี สิ่งแวดล้อมที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับท้องถิ่นซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเป็นแกนนำและพลังสำคัญต่อการขับเคลื่อนให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อสังคม

เป้าหมายและกลไกขับเคลื่อนประเทศชุดใหม่ภายใต้ Thailand 4.0

Thailand 4.0 มีเป้าหมายเพื่อหลุดพ้น 3 กีบดัก โดยปรับเปลี่ยนกลไกการขับเคลื่อน การเติบโตชุดใหม่ (New Growth Engines) เพื่อเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ “ประเทศในโลกรุ่นหนึ่ง” ภายในปี 2575 เนื่องด้วยประเทศไทยมีปัญหาจากการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อประชาชนยังมียังมีฐานรายได้ในระดับปานกลาง มีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และสังคมที่สูงและการพัฒนาที่ไม่สมดุลนั้น รัฐจึงได้กำหนดเป้าหมายเพื่อหลุดพ้นจากปัญหาเหล่านี้ ประกอบด้วย

1. หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการสร้างความมั่งคั่งผ่านกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ (Competitive Growth Engines) เพื่อก้าวสู่ประเทศที่มีรายได้สูง โดยเปลี่ยนจาก “ทำมากได้น้อย” เป็น “ทำน้อยได้มาก” ซึ่งประกอบไปด้วย การยกระดับขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนา การสร้างคลัสเตอร์ทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม การบ่มเพาะธุรกิจด้านเทคโนโลยี การออกแบบและความคิดสร้างสรรค์ การพัฒนาวิสาหกิจที่ขับเคลื่อนด้วย

นวัตกรรม การพัฒนาทักษะและงานใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจ การบริหารจัดการสมัยใหม่ ที่พร้อมดำเนินการทั้งใน Physical และ Digital Platforms กิจกรรมร่วมทุนรัฐและเอกชนในโครงการขนาดใหญ่

2. หลุดพ้นจากกับดักความเหลื่อมล้ำ ด้วยการสร้างความมั่นคงผ่านกลไกการกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งอย่างเท่าเทียม (Inclusive Growth Engine) โดยเน้นการปรับเปลี่ยนจากความมั่งคั่งที่กระจุกเป็นความมั่งคั่งที่กระจาย ด้วยหลักคิดที่ว่า “เราจะเดินทางไปด้วยกัน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ประกอบไปด้วย การยกระดับ Digital Skill Literacy, ICT Literacy, Information Literacy และ Media Literacy ของคนไทย การสร้างคลัสเตอร์เศรษฐกิจระดับกลุ่มจังหวัด และจังหวัด การสร้างเศรษฐกิจระดับฐานรากในชุมชน การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม การส่งเสริมและสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก การยกระดับขีดความสามารถ การเสริมสร้างทักษะและการเติมเต็มศักยภาพของประชาชนให้ทันกับพลวัตจากภายนอก การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในรูปแบบประชารัฐ การจ่ายภาษีให้แก่ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแบบมีเงื่อนไข

3. หลุดพ้นจากกับดักความไม่สมดุล ด้วยการสร้างความยั่งยืนผ่านกลไกการพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth Engine) ปรับเปลี่ยนจากการพัฒนาที่ไม่สมดุลสู่ “การพัฒนาที่สมดุล” ประกอบไปด้วย การมุ่งเน้นธุรกิจ การผลิต และการใช้เทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การมุ่งเน้นการใช้พลังงานทดแทน การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็นหลักมาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage) การส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นองค์กรที่ “คิดดีทำดี” (Doing Good, Doing Well) (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา, 2560 : 12 - 13) การที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย ตั้งแต่การร่วมรับรู้แนวคิด กลไกในการดำเนินงาน การพัฒนาไปร่วมกัน โดยการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ซึ่งนับว่าเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง

ความท้าทายของการบริหารท้องถิ่นไทยในยุคไทยแลนด์ 4.0

จากการพิจารณาข้อมูลข้างต้นในด้านเป้าหมาย กลไก และผลลัพธ์ของการขับเคลื่อนนโยบายไทยแลนด์ 4.0 นั้น ทำให้เรามองเห็นภาพการพัฒนาประเทศโดยรวมที่จะสร้างความสุข คุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่และทำให้เราหลุดพ้นจากความอ่อนแอในการพัฒนาที่ผ่านมาได้อย่างไรก็ตาม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะกำลังหลักในการขับเคลื่อนดังกล่าวนี้ จึงต้องให้ความสำคัญต่อนโยบายไทยแลนด์ 4.0 รับนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เพื่อสร้างความพร้อมให้กับท้องถิ่นในการเดินทางปฏิรูปท้องถิ่นให้มีศักยภาพ ซึ่งการจะดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายของนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ได้นั้น ยังคงมีความท้าทายอยู่ในหลากหลายมิติ ทั้งนี้ ผู้เขียนจะวิเคราะห์ความท้าทายในประเด็นสำคัญ ๆ ที่ท้องถิ่นต้องเร่งทำความเข้าใจ มองให้ออก และพร้อมต่อการสร้างการเปลี่ยนแปลงเพื่อขับเคลื่อนท้องถิ่นให้ได้ซึ่งมีประเด็นการวิเคราะห์ใน 3 มิติสำคัญซึ่งเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ดังนี้

1. ความท้าทายด้านบริบทและการเปลี่ยนแปลงของเมือง ความท้าทายในการเปลี่ยนแปลงในบริบทของเมืองเป็นสิ่งที่เติบโตขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และหากการเติบโตนั้นไม่ได้รับการควบคุม ดูแล หรือการจัดการที่ดี ก็จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างคาดคิดไม่ถึงได้ ปัญหาที่สำคัญของการขยายตัวของเมืองในปัจจุบันนี้ คือการเติบโตไปพร้อมกับการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเพิ่มขึ้นของแหล่งค้าขาย โรงงานอุตสาหกรรม อาคารพาณิชย์ ที่พักอาศัยที่มีเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นของรถที่มาพร้อมกับปัญหาของมลพิษ ปัญหาอุบัติเหตุ การเพิ่มขึ้นของประชากร ที่มาคู่กับปัญหาสังคม การแย่งชิง เป็นต้น ทั้งนี้ แต่ในเมืองย่อมเกิดปัญหาที่ต่างกันขึ้นอยู่กับบริบทของเมืองนั้น ๆ พร้อมกับการจัดการของเมืองนั้น ๆ

บริบทต่าง ๆ ของเมืองเหล่านี้ เป็นสิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตระหนักรับรู้ ทำความเข้าใจ เห็นความสำคัญในการบริหารจัดการให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ด้วยการเริ่มต้นจากการสำรวจและศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับบริบทและการเปลี่ยนแปลงของเมืองหรือท้องถิ่นของตนเองให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ดังที่ วุฒิสสาร ตันไชย (2560) ได้อธิบายว่าท้องถิ่นไทยต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับเมือง ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การขยายตัวของประชากร การขยายตัวของเมือง การเปลี่ยนแปลงของเมือง และความเสื่อมโทรมของเมือง

นั้นหมายถึงว่าต้องยอมรับว่าเมืองมีลักษณะที่ต้องเปลี่ยนไปในสภาพที่ไม่สามารถควบคุมได้กับการเปลี่ยนแปลงที่ควบคุมได้ และต้องยอมรับในความเสื่อมโทรมของเมืองที่ต้องได้รับการดูแลรักษาอย่างถูกวิธี

ในแต่ละบริบทของเมืองย่อมมีการเปลี่ยนแปลงและปัญหาที่แตกต่างกัน ท้องถิ่นจะต้องศึกษาวิเคราะห์ทำความเข้าใจบริบทของเมือง สามารถทำนายหรือคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของเมืองที่เกิดขึ้นได้ในอนาคต รวมถึงมีแผนรองรับในการเปลี่ยนแปลงของเมืองที่รอบด้าน และหลากหลายมิติ สิ่งหนึ่งที่จะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถเข้าใจตนเองได้มากขึ้นคือการศึกษาวิจัย เพื่อการรวบรวมข้อมูลในเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์ให้เห็นพัฒนาการ แนวโน้ม และการบริหารเพื่อการพัฒนาที่เหมาะสม รวมทั้ง จะได้เข้าใจว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจะต้องพัฒนาร่วมมือกันกับใคร อย่างไร ควรบูรณาการในรูปแบบใด เพื่อให้การพัฒนาเมืองมีความเป็นเมืองที่น่าอยู่ น่าอาศัย หรือเรียกว่าเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ในทุกด้านเพื่อรองรับนโยบายเศรษฐกิจไทยแลนด์ 4.0 ที่ต้องพัฒนาเมืองให้มาอยู่ ใช้เทคโนโลยีมาเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญของการดำเนินชีวิต

2. ความท้าทายในด้านบริบทของการสร้างพลังประชารัฐ รัฐบาลได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยอาศัยพลังประชารัฐ เพราะความร่วมมือกันจะสามารถสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันได้ โดยอาศัยศักยภาพที่แตกต่างกันของแต่ละฝ่ายสนับสนุน ผสานประโยชน์ซึ่งกันและกัน ด้วยเป้าหมายของการขับเคลื่อนไปสู่ประชาชนที่มีฐานเศรษฐกิจที่สูงขึ้น และมีความยั่งยืน

อันที่จริงแล้วแต่ละท้องถิ่นมีวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่เป็นจุดเด่น และสามารถนำมาเป็นจุดขายของท้องถิ่นได้ สิ่งที่ทำหาย คือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเรียนรู้ ค้นหาและเข้าใจวัฒนธรรมของตนอย่างดี และมีการจัดการที่ดีเพื่อดึงจุดเด่นนั้นออกมาได้อย่างชัดเจน และดึงเอาภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาเพิ่มเติมให้มีความน่าสนใจ

ความท้าทายในด้านนี้เป็นบทบาทสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องมีการดำเนินงานในลักษณะเชิงรุกเพื่อการเรียนรู้บริบทของเมืองหรือท้องถิ่นของตนเอง ในการวิเคราะห์ประเมินความต้องการในการพัฒนา เพื่อการขับเคลื่อนที่ถูกต้องด้วยนวัตกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ท้องถิ่นมีอยู่ ร่วมกับรัฐในการสนับสนุนในเชิงนโยบาย งบประมาณ และทรัพยากรอื่น ๆ ร่วมกับภาคเอกชนเพื่อการสร้างพลังในการผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจของ

ท้องถิ่น

3. ความท้าทายด้านเทคโนโลยี อันเนื่องมาจากปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในหลายด้าน เช่น เทคโนโลยีทางการเกษตร เพื่อการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพ เทคโนโลยีทางการตลาด เทคโนโลยีในการผลิต เป็นต้น

แต่ทั้งนี้เทคโนโลยีเป็นเรื่องยากต่อการเรียนรู้เองของประชาชนรากหญ้าที่อยู่ในท้องถิ่น จำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องศึกษาและสนับสนุนเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้กับประชาชนในท้องถิ่น เพื่อการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเรียนรู้และเข้าใจการใช้เทคโนโลยีได้อย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ การที่ท้องถิ่นจะสามารถลดต้นทุนในการผลิตได้ คือการคิดค้นนวัตกรรมขึ้นมาเองในการผลิต การตลาด หรือในการบริหารจัดการ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ที่จะต้องเริ่มด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่มีอยู่แล้ว หรือการคิดค้นเทคโนโลยีมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ ซึ่งต้องอาศัยการกระตุ้นจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. ความท้าทายในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมท้องถิ่น ในการบริหารท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าสอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 นั้น ความรู้เป็นสิ่งสำคัญและท้าทายอย่างมากต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิจัยในทุกด้านเพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา ทั้งนี้ สิ่งสำคัญ คือความท้าทายในการลงทุนในระยะแรกท้องถิ่นต้องลงทุนในการวิจัยให้มากเพื่อสำรวจ ค้นคว้า วิเคราะห์ โดยมีแนวทางดังนี้

4.1 การกำหนดเนื้อหา (โจทย์) ของการวิจัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกำหนดโจทย์ของการวิจัย ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยว่าด้วยเมือง การเปลี่ยนแปลงของเมือง แนวทางการพัฒนาเมือง ในทุกมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนากรรมวิธีในการผลิตโดยการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะต้องดำเนินการในเชิงรุกเพื่อกำหนดโจทย์ในการวิจัยขึ้นมา เพื่อกระตุ้นให้ทุกภาคส่วนได้เห็นความสำคัญของการวิจัยในเรื่องนั้น ๆ ได้

4.2 การกำหนดความร่วมมือในการวิจัย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องลงทุนในการวิจัย โดยการสร้างความร่วมมือในการวิจัยกับสถาบันทางวิชาการ หรือสถาบันการศึกษา

ในพื้นที่หรือนอกพื้นที่ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเพื่อร่วมกันศึกษา และพัฒนานวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นได้ นอกจากนี้ การวิจัยร่วมกับภาคเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ท้องถิ่นต้องการพัฒนา เช่น การพัฒนาวิสาหกิจชุมชนร่วมกับองค์กรภาคเอกชน เพื่อยกระดับผู้ประกอบการ ยกระดับสินค้า เพิ่มมาตรฐาน และสร้างความโดดเด่นทางการตลาด

4.3 การสร้างนักวิจัย โจทย์นี้สำคัญมากสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะต้องสร้างนักวิจัยที่มีความรู้ในการวิจัย และวิจัยเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่นได้ โดยต้องพัฒนาความเป็นนักวิจัยให้เกิดขึ้นในบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง และให้กับประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยต้องมีกลไกในการขับเคลื่อนการสร้างนักวิจัยให้เกิดขึ้นในพื้นที่ ร่วมมือกับหน่วยงานที่สนับสนุนทุนการวิจัยสถาบันการศึกษา

4.4 การสนับสนุนงบประมาณเพื่อการวิจัย ก้าวแรกของการพัฒนาท้องถิ่น คือ การลงทุน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องกันงบประมาณไว้ส่วนหนึ่งเพื่อการดำเนินงานในด้านนี้ และขอสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้เพียงพอต่อการจัดการวิจัยได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองจะต้องเป็นแหล่งทุนวิจัยด้วย เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าถึงเงินทุนเพื่อการวิจัยมากขึ้น

นวัตกรรมการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นท่ามกลางความท้าทายของยุคไทยแลนด์ 4.0

จากบริบทความท้าทายของการบริหารท้องถิ่นภายใต้ยุคไทยแลนด์ 4.0 จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างนวัตกรรมท้องถิ่น ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. นวัตกรรมด้านการวิจัย เนื่องด้วยการวิจัยเป็นความท้าทายหนึ่งของท้องถิ่นในยุคไทยแลนด์ 4.0 เพราะเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินการอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินการใด ๆ องค์กรควมรู้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสร้างขึ้น เพื่อที่จะหาคำตอบและหาเหตุผลของการดำเนินการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการวิจัย

เพื่อหาคำตอบว่าท้องถิ่นมีปัญหาทางเศรษฐกิจเรื่องใด เช่น สาเหตุความยากจนมาจากอะไร สถิติของคนจน คนรวย แรงงาน ผู้ประกอบการ คนว่างงาน มีมากน้อยเพียงใดในท้องถิ่นของตน ผู้ประกอบการกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการประกอบการมีมากน้อยเพียงใด การได้รับการสนับสนุนจากรัฐ เอกชน เป็นอย่างไร การติดต่อสื่อสารระหว่างรัฐกับประชาชนเป็นอยู่อย่างไร ควรพัฒนาระบบการสื่อสารอย่างไร เพื่อจะเป็นฐานข้อมูลพื้นฐานสำหรับการสนับสนุนได้อย่างถูกต้อง หรือการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสังคมที่ดี และสร้างความสมดุลของการพัฒนา การวิจัยจึงเป็นกระบวนการที่เป็นระบบต่อการให้คำตอบต่อคำถามทุกประการ และจะทำให้ท้องถิ่นมีการพัฒนาท้องถิ่นอย่างสมเหตุสมผล ในการตัดสินใจนโยบายต่าง ๆ จะได้อธิบายให้เห็นถึงที่มาและความสำคัญของปัญหาและแนวทางในการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับท้องถิ่นได้อย่างชัดเจน ดังนั้น ท้องถิ่นจะต้องกำหนดแผนเรื่องการวิจัยไว้ตั้งแต่ต้นในแผนพัฒนา และการนำนวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยมาใช้ประโยชน์ เช่น การสร้างงาน การสร้างรายได้ สร้างการพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เช่น ในท้องถิ่นมีชาวเกษตรกรรายงาพาราจำนวนมาก ซึ่งเดิมผลิตเพื่อขายอย่างเดียว แต่โจทย์คือ จะทำอย่างไรที่จะช่วยให้เกษตรกรมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น ความเป็นไปได้ของการแปรรูปยางเป็นไปได้อะไรหรือไม่ เช่น การทำถุงมือยาง การทำผลิตภัณฑ์จากยางพารา เป็นต้น ดังนั้น การวิจัยจะช่วยให้เกิดการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนได้ ซึ่งต้องจริงจังในเรื่องของการวิจัย ตั้งแต่การกำหนดแผน การนำไปใช้และการประเมินผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่สูงขึ้นต่อไป

2. นวัตกรรมด้านการสร้างความร่วมมือ ความร่วมมือเป็นกลไกสำคัญของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยแลนด์ 4.0 เพราะแต่ละภาคส่วนมีศักยภาพที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ในลักษณะของการสร้างความร่วมมือนั้นมีหลายประเด็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสร้างให้เกิดขึ้น โดยจะต้องคำนึงถึงความร่วมมือจากประชาชนเป็นหลักในการมีบทบาทและมีส่วนร่วม เพื่อเข้าใจถึงความต้องการและปัญหาของประชาชน เพื่อให้ผลประโยชน์ครอบคลุมถึงประชาชนอย่างแท้จริง และอาศัยความร่วมมือจากส่วนอื่น ๆ ในการสนับสนุนประการแรก คือ นวัตกรรมความร่วมมือด้านการวิจัย การวิจัยที่เกิดจากความร่วมมือจะทำให้ได้ข้อมูลการวิจัยที่เข้มข้น เนื้อหาที่ลึก และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างการเปลี่ยนแปลงได้มากขึ้นในประเด็นเนื้อหา และการวิจัยที่เกิดจากความร่วมมือนั้น

จะช่วยสนับสนุนและบูรณาการทั้งในเรื่องขององค์ความรู้ งบประมาณ และบุคลากรในการร่วมวิจัย ทั้งนี้ ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมความร่วมมือนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญตั้งแต่ผู้วิจัย ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย นักวิชาการที่มาจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ หน่วยงานที่สนับสนุนด้านทุนการวิจัยต่าง ๆ หน่วยงานที่รับประโยชน์จากการวิจัยต่าง ๆ ทั้งนี้ จะต้องอธิบายหรือกระตุ้นให้ทุกฝ่ายเข้าใจร่วมกันถึงความจำเป็นของการร่วมมือด้านการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยจะนำไปสู่ความร่วมมือในอีกระดับที่สูงขึ้น นั่นคือความร่วมมือในเชิงปฏิบัติการร่วมกันในเรื่องต่าง ๆ และผลลัพธ์สุดท้าย คือผลความสำเร็จอันเกิดจากความร่วมมือ ความร่วมมือ จึงเป็นนวัตกรรมที่จำเป็นต้องสร้างขึ้นและยกระดับไปเรื่อย ๆ

3. นวัตกรรมด้านเทคโนโลยี ด้วยเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารให้เกิดประโยชน์ในการสร้างการสื่อสารที่รวดเร็ว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการสื่อสารที่รวดเร็ว เพื่อให้เกิดการรับรู้ ความเข้าใจ และการร่วมมือในการพัฒนาร่วมกัน นวัตกรรมของการพัฒนาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการสื่อสารที่รวดเร็ว เช่น การใช้สื่อสังคมออนไลน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น เฟสบุ๊ก (facebook) ประชาสัมพันธ์กิจกรรมและการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การสร้างไลน์กลุ่ม (line) ผู้นำท้องถิ่นพบสมาชิก หรือไลน์กลุ่มเฉพาะผู้นำท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อให้เกิดการติดต่อระหว่างกันที่สามารถกระทำได้ตลอดทุกที่ ทุกเวลา และอยู่ในวิถีชีวิตประจำวันของทุกคนอยู่แล้ว นอกจากนี้เพื่อการรับรู้แล้ว ยังนำไปสู่การระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และที่สำคัญการติดต่อสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองก็ต้องพัฒนาโดยใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์โดยสมบูรณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน สร้างความโปร่งใสในการทำงาน สามารถติดตามงานต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ลดการใช้กระดาษและลดภาวะโลกร้อน นอกจากนี้ นวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการประกอบอาชีพก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเร่งสร้าง พัฒนา และเปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เช่น การพัฒนานวัตกรรมด้านการผลิต การตลาด ซึ่งเป็นผลมาจากการวิจัย เป็นต้น

4. นวัตกรรมด้านการพัฒนาเมือง การสร้างเมืองให้น่าอยู่ตามแนวคิดไทยแลนด์ 4.0 ด้วยการใช้นวัตกรรมเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา และตั้งอยู่บนฐานคิดของการพัฒนาที่ยั่งยืน การใส่ใจสิ่งแวดล้อมของการพัฒนา ในการพัฒนาเมืองในยุคไทยแลนด์ 4.0 จึงต้องอาศัยความรู้จากการวิจัย การร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากภาคส่วนประชาชน ในการมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ นับตั้งแต่ การเขียนแผนแม่บทในการพัฒนาท้องถิ่น การร่วมดำเนินการและการร่วมรับผลประโยชน์ เช่น การปรับหรือพัฒนาผังเมือง ร่วมกับระดับภาคประชาชนในการทำประชาคม ประชาพิจารณ์ในการวางยุทธศาสตร์ของท้องถิ่น หรือหากมีโครงการขนาดใหญ่จะต้องมีการทำประชาคมติ และประชาพิจารณ์ ดังนั้น ในด้านนวัตกรรมด้านการพัฒนาเมือง จึงต้องอาศัยเครือข่ายการพัฒนาเมืองในมิติต่าง ๆ เช่น ในมิติการดูแลผู้สูงอายุ ต้องระดมเอาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลผู้สูงอายุมาร่วมกันคิด และทำงานเพื่อพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุด้านต่าง ๆ ในมิติการสื่อสาร ต้องสร้างเครือข่ายคนรักเมือง เพื่อช่วยกันทำงานในการรักษามืองในมุมมองต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องคิดให้รอบด้านหลากหลายมุมมองในการพัฒนาเมือง ซึ่งอาจจะเริ่มด้วยการวิจัย การระดมความคิดเห็น การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นเมืองต่อไป

บทสรุป

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรหลักของการบริหารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้าน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาบริบทความท้าทายต่าง ๆ เหล่านี้ และแสดงบทบาทเชิงรุกเพื่อการขับเคลื่อนนวัตกรรมท้องถิ่นในยุคไทยแลนด์ 4.0 โดยบทสรุปของความท้าทายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้เขียนนำเสนอ มี ๔ ประการสำคัญ ได้แก่ 1) ความท้าทายด้านบริบทและการเปลี่ยนแปลงของเมือง 2) ความท้าทายในด้านบริบทของการสร้างพลังประชารัฐ (การขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ร่วมกับรัฐและเอกชน) 3) ความท้าทายด้านเทคโนโลยี และ 4) ความท้าทายในการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมท้องถิ่น ซึ่งทั้ง 4 ส่วนนี้ จะต้องดำเนินไปควบคู่กัน สอดคล้องและเชื่อมโยงกัน กล่าวคือท้องถิ่นจะไม่สามารถรู้ได้ว่าท้องถิ่นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร หากไม่มีการวิจัย เมื่อมีการวิจัยเรื่องใด จะวิจัยร่วมกับใคร วิจัยประเด็นไหนที่จะตอบโจทย์ได้ วิจัยแล้วจะได้อะไร นำไป

พัฒนาอย่างไร ซึ่งจะส่งผลให้เกิดนวัตกรรมท้องถิ่น อย่างน้อย ใน 4 ด้าน ประกอบด้วย นวัตกรรมด้านการวิจัย นวัตกรรมด้านการสร้างความร่วมมือ นวัตกรรมด้านเทคโนโลยี และ นวัตกรรมด้านการพัฒนาเมือง สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นความท้าทายและเป็นโจทย์ใหญ่ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตระหนัก และพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนา นวัตกรรมท้องถิ่นให้มีความก้าวหน้าตามแนวนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ที่ประเทศไทยจะเป็น ประเทศที่จะเปลี่ยนแปลงไปสู่ความเป็นเลิศนับจากที่ท้องถิ่นเริ่มต้นก้าวต่อจากนี้

เอกสารอ้างอิง

- กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา. **พิมพ์เขียว Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน** สืบค้นได้จาก <http://www.libarts.up.ac.th/v2/img/Thailand-4.0.pdf>. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2560
- ไทยรัฐออนไลน์. ๒๕๖๐. **ไชรทัส “ประเทศไทย 4.0” สร้างเศรษฐกิจใหม่ ก้าวข้ามกับดัก รายได้ปานกลาง**. สืบค้นได้จาก <http://www.thairath.co.th/content/613903> www.thairath.co.th/content/613903. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2560
- นันธิดา จันทร์ศิริ. ๒๕๕๘. **ธรรมาภิบาลระดับท้องถิ่น: บทสำรวจแนวคิดว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการท้องถิ่น**. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2.
- ปณิตพงษ์ วงศ์ณาศรี. 2557. **การกระจายอำนาจ: โครงสร้าง พัฒนาการความสัมพันธ์เชิงอำนาจ และความท้าทายบางประการทางการบริหารท้องถิ่นไทย**. วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ. ปีที่ 4 ฉบับที่ 4 (กรกฎาคม 2558).
- วุฒิสาร ต้นไชย. 2560. **ฉกาทศน์ใหม่ประเทศไทยและความท้าทายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. สืบค้นได้จาก http://www.nmt.or.th/files/com_knowledge_news/2017-01/20170127_sdjilwtg.pdf. สืบค้นเมื่อ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๐
- สถาบันพระปกเกล้า. 2560. **ท้องถิ่นในยุคประเทศไทย 4.0** สืบค้นได้จาก http://kpi.ac.th/media/pdf/M10_597.pdf. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2560

